עירין קדישין תליתאה — אמור

ויאמר ד' אל משה אמור אל הכהנים ב"א כו' הנה באדם יש גו"נ הנפש היא חיות אלקית רוחניות והגוף אינו רק גשם בלי חיות והראי' כשנפרד הנפש מהגוף הוא מת וע"כ הרשעים הרודפים אחר תאות חומריות וגופניות גשמיות עוה"ז וממשיבים לעצמם חיות מהחומריות בחי' מת ע"כ בחייהם קרויים מתים כי ממשיכים חיות להקליפה בחי' מת משא"כ הצדיקים שמסתכלים תמיד בכל דבר רק על חיות הרוחניות שיש בכ"ד ואוכל רק לשובע נפשו לקיום הנפש לעבודתו ית"ש לזה אף במיתתן קרוין חיים וזהו בסיבת מיתתם שממיתים התאות הגופניות שמשליכים הגשמיות ועושים רק הטוב לשמו י"ת לזה קרוים חיים והרשעים בסיבת חייהם שממשיכים מהגשמיות בחי' מת ע"כ קרוים מתים והב' הוא ב' הסיבה כידוע וזהו לנפש לא יטמא עכ"פ לא יטמא גם הנפש בעמיו כי בפגמו בנפש פוגם גם בכללות ישראל כאז"ל עשה עבירה א' מכריע א"ע כו' כ"א לשארו הקרוב אליו שיהנה מהעוה"ז רק ההכרח כדי לעבוד את השי"ת והמותרות ישליך וירחיק ממנו וזהו אמור אל הכהנים כהן בחי' צדיק עובד להש"י בכ"ד בחי' בכל דרכיך דעהו ומקרב הכל להש"י בבחי' קרבן לד' וזהו אמור ואמרת להזהיר גדולים על הקטנים שמי שאינו בבחי' זו לעבוד הבוי"ת בכ"ד לכה"פ לנפש לא יטמא בעמיו בכל הכתיב לחיים למעלה והבן ודפה"ח וש"י.

ויאמר ד' אל משה וגו' איתא שלשה שותפים יש באדם הקב"ה אביו ואמו הקב"ה נותן הנשמה כמ"ש ויפח באפיו נשמת חיים החלק אב ואם הוא הגוף ולחבר את שניהם הגו"נפ יש באדם בחי' נפש הממוצע בין שניהם ומחברם גם יש באדם נפש הבהמיות והצדיק מתרחק מתאות הבהמיות ומדבק א"ע בכל עשיותיו וכל עניני עוה"ז לרוחניות לקדושה ועי"ז נעשה גם הגוף קדוש וע"ז נאמר צדיקים ילכו בם אבל הרשעים רודפים אחר תאות הגוף ונמשכים בכ"ד אחר תאות הגשמיות עליהם נאמר ופושעים יכשלו בם הצדיקים ע"י כל מעשיהם הטובים לשם ד' מתדבקים גם הגוף לנשמה שהוא חלק אלוה ממעל כמ"ש ויפח באפיו נשמת חיים לזה אף במיתתם קרוים חיים והרשעים ע"י שעושים הכל רק לתאות הבהמיות וגשמי בחי' מת לזה אף בחייהם קרוים מתים ולזאת צריך האדם לקיים בכל דרכיך דעהו היינו במו"מ יהי' כונתו שיוכל ליתן צדקה ובאכילה ושתי' ושינה שיהי' לו כח לעבוד את הש"י והגם כי בשעת מעשה נהנה גם הגוף מזה אעפ"כ מחמת שכוונתו לקדושה הכל נכלל בקדושה ונתקשרה הנשמה ונתדבקה בחיים וזהו צדיקים יצ"ט שופטן ורשעים יצה"ר שופטן ובינונים זו"ז שופטן וזהו לנפש לא יטמא פי' שלא יטה לתאות הבהמיות המטמאים את הנפש בעמיו פי' כי כל ישראל הם בחי' אחת קומה שלימה כמאמר חז"ל עבר עבירה אחת מכריע א"ע ואכה"כ כו' לזאת לא יטמא נפשו כי פוגם בכללות וזהו להזהיר גדעה"ק כי הכ"ג בו נאמר לא יטמא כלל שהוא מעלה הכל לקדושה וכל עשיותיו הם רק למען שמו י"ת אך שצריך להשגיח על הבינונים ולהזהירם למעה"ש לנפש לא יטמא בעמיו כנ"ל כ"א לשארו הקרוב אליו

היינו ההכרחי לצורך חיותו אך יכון בזה כדי שיהי' לו כח ויכולת לעבוד את בוראו ואז אל יפול לבו עליו שגם הגוף נהנה מזה ויוכל להדבק בחיים.